

РЕШЕНИЕ

№ 1245

гр. София, 27.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6657** по описа за **2022** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 208- 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Д. Д. И. чрез адв. М. от САК, против Решение № 1602 от 06.05.2022 г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 112- ти състав, постановено по НАХД № 17825/2021 г. В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и необоснованост на обжалваното съдебно решение. Счита, че са изтекли сроковете по чл. 34 от ЗАНН за съставяне на акта за установяване на административно нарушение. Претендира се адвокатско възнаграждение.

Отвeтникът по касация – зам. директорът на ТД на НАП в писмен отговор излага твърдения за неоснователност на жалбата и моли да бъде отхвърлена. Прави възражение за прекомереност на претендирания адвокатски хонорар

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в 14-дневения срок по чл.211, ал.1 от АПК, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество е неоснователна.

Предмет на съдебния контрол е Решение № 1602 от 06.05.2022 г., постановено по

НАХД № 17825/2021 г. на Софийски районен съд. Със съдебния акт е потвърдено Наказателно постановление № 553065-F559625/30.12.2020 г. на зам.директора на ТД на НАП С., с което на осн. чл. 184, ал. 1 от ЗДДС на Д. Д. И., ЕГН [ЕГН] е наложено наказание глоба в размер на 1000 лв. Съдът е изложил мотиви в тази връзка за спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН при издаването на НП. Приел е, че изложената в наказателното постановление фактическа обстановка е ясна и не е нарушено правото на жалбоподателя да разбере извършването на какво нарушение му е вменено - каква декларация е следвало да подаде такава по чл. 168, ал. 1 ЗДДС, която декларация е подал след изтичане на законоустановения срок. Първостепенния съд е изложил в своите мотиви, че описанието на нарушението е ясно и точно формулирано и не буди съмнения относно това за извършването на какво административно нарушение е санкционирано лицето. Съдът е счел, че правото на защита на защита на жалбоподателя не е нарушено, следствие на което наказателното постановление е законосъобразно, и на това основание съдът го е потвърдил.

Така постановеното решение е правилно.

Производството пред СРС е образувано след решение на Административен съд София град, с което е отменено Решение от 21.06.2021 г. по НАХД № 3041/2021 г. на СРС и делото е върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав. При повторното разглеждане на спора съдът е спазил дадените указания от Административен съд София град като е извършил проверка за съответствие с материалния закон.

По делото е установено придобито от Д. Д. И. на 15.04.2019 г. в Германия ново моторно превозно средство марка „Daimler- С.“, за което и е била издадена фактура № 901259 от същата дата от регистрирано лице по ДДС. На 24.06.2020г. в ТД НАП С., офис О., Д. Д. И. подала декларация вх. № 04-94-Д-42/24.06.2020 г. за вътреобщностно придобиване.

Според правилата, предвидени в чл. 168, ал. 1 ЗДДС, всяко нерегистрирано по този закон лице, което извърши вътреобщностно придобиване (В.) на ново превозно средство по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗДДС (транспортирано до територията на страната от територията на друга държава членка, независимо дали доставчикът е данъчно задължено лице за целите на ДДС в друга държава членка), е длъжно да декларира вътреобщностното придобиване в 14-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който данъкът за придобиването е станал изискуем. В случая, по арг. от чл. 63, ал. 4 ЗДДС - данъкът е станал изискуем на датата на издаване на фактурата 15.04.2019г. от регистрираното задължено лице за целите на ДДС в друга държава членка, декларация за В. е следвало да се подаде до 14.05.2019г.

Според чл. 168, ал. 2 и, ал. 3 от ЗДДС - декларирането се извършва с подаването на декларация в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, където лицето е регистрирано или подлежи на регистрация по Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, по образец, определен с правилника за прилагане на закона.

Такава декларация Д. Д. И. е подала в ТД НАП С., офис О., с вх. № 04-94-Д-42/24.06.2020г. Поради неспазване на предвидения в закона срок на същата е бил съставен АУАН № F559625 от 16.07.2020 г. В обстоятелствената част на АУАН ясно е посочено, че в качеството си на задължено лице по ЗДДС Д. Д. И. не е подала в ТД на НАП С. в законоустановения срок декларация по чл. 168, ал. 1 от ЗДДС за извършеното от нея вътреобщностно придобиване на ново превозно средство - в 14 - дневен срок от изтичане на данъчния период, през който данъкът е станал изискуем. Индивидуализирано е превозното средство по марка и номер, посочена е фактурата,

която е издадена от доставчика от Германия, срокът, до който е следвало да се декларира В.. На същата дата И. е направила възражения срещу АУАН, в което е посочила, че на основание чл.34 от ЗАНН срокът за съставяне на АУАН е изтекъл и поради тази причина не би следвало да бъде издадено наказателно постановление. Органът приел възражението за неоснователно и издал процесното НП.

С Наказателно постановление № 553065-F559625/30.12.2020 г. на зам.директора на ТД на НАП С., на осн. чл. 184, ал. 1 от ЗДДС на Д. Д. И. е наложено наказание глоба в размер на 1000лв. Санкционната норма предвижда две хипотези на налагане на наказание: на лице, което не подаде декларацията по чл. 168, ал. 2 или не я подаде в срок. В случая безспорно е налице втората хипотеза - неподадена в срок декларация за В., поради което лицето е било правилно наказано. Не е налице основание за преценка на деянието като маловажен случай - от изтичане на законоустановения срок (14-дневен срок от изтичане на данъчния период, през който данъкът е станал изискуем) е изминала повече от година, наложената глоба е в минималния предвиден от закона размер, поради което съдът я счита за справедлива.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за изтичане на давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН. Видно от представените с административната преписка писмени доказателства е видно, че нарушението е извършено на 15.05.2019г., а същото е констатирано на 24.06.2020г. при подаване на декларацията по чл. 168 от ЗДДС в офис „О.“ на ТД на НАП. В този смисъл и при установените безспорни факти, съдът намира, че давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН за съставяне на АУАН и издаване на НП са спазени, доколкото нарушението и нарушителят са открити на 24.06.2019г., от която дата започва да тече тримесечният срок за съставяне на АУАН, а на 16.07.2020г. АУАН № F559625 е съставен при спазване на законоустановения тримесечен срок от откриване на нарушителя и е в рамките на двугодишния срок от извършването му. Срокът е започнал да тече на 15.05.2019г. и изтича на 15.05.2021г.

По изложените съображения решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход и въз основа на направено искане за присъждане на разноски, в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1602 от 06.05.2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112 - ти състав, постановено по НАХД № 17825/2021 г.

ОСЪЖДА Д. Д. И. със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.3, ап.3 да заплати на зам. Директора на ТД на НАП С., сумата от 80 /осемдесет/ лева, разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: